

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Siklóssy László*
Cím: *A rézmetszettel készített könyv*
Forrás: *Pesti Hírlap*

Forrás:

Bn.

(Hely)

1937. IV. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

655(064)

Hely

Idő

"1937"

Személy

Közp. ny.

A rézmetszettel készített könyv

Könyvkiállítás az Iparművészeti Muzeumban

A Magyar Bibliofil Társaság az Iparművészeti Múzeum nagy udvarán „a rézmetszettel készített könyvet mutatja be” ügyes és tetszetős kiállításban, amely egyként érdekli a bibliofileket és a nagyközönséget. A bibliofil szempontot nagyszerűen elmagyarázza dr. Drescher Pál, a tárlat rendezője, a kiállítás katalógusában, amely a rézmetszettel díszített könyvnek képes monografiája is.

Valóban kedves dolog végigsétálni e szép könyvek között, amelyeknek soraiból barátságosan integetnek felénk ismertnevű szerzők és nagynevű művészek. Ovidius, Martialis, Dante, Ariosto, Boccaccio, Goethe, Victor Hugo — karöltve Rubenssel, Boucher-vel Moreauval, Manet-vel — ilyen tetszetős példányokban alig szoktak leszállni a közönséges halandókhoz. Rendszerint küzdeni kell ezekért a félistenekért akár a bukinisták ládakirakatain, akár a könyvtárak cédulakatalógusain keresztül. De a viszontlátásban „nincs mindig öröm és nincs mindig istenáldás”. Az örökkévalóságot elsárgult, vízfoltos papír, gyűrött lapszélek, rongyos kötés és az elhanyagoltság dohos illata kíséri, hogy ne is szóljunk a rézkarcokról, amelyek már elkerültek ősi helyükről.

A muzsák szerelmese még az efféle ócska könyvért is lelkesedik. Hát még milyen nagy az öröme ezen a kiállításon, ahová közkönyvtáraink és legjobb amatőrjeink kölcsönözték oda legszebb példányait azoknak a könyveknek, amelyeket egyfelől nagy tudósoknak, híres íróknak, halhatatlan költőknek, másfelől a képzőművészet legraffináltabb varázslóinak szövetkezése hozott össze.

Székesiővárosi háziyomda 1927 — 1695

A XVI. században kezdődik a rézkarc szerepe a könyvdisztetésben és egészen napjainkig tart. A franciák kezdik a sort, utánuk következnek olaszok, németek, angolok, magyarok, régiek és modernnek. Amit látunk, mind elsőrendű példány, valamennyinek nemcsak művészeti, de tárgyi értéke is van.

Ezek mind drága ritkaságok. De hol van akkor a szempontja a nagyközönségnek, a tanulmánygó tőmegnek? Az ő haszna nemcsak abban van, hogy ezt a kiállítást épügy élvezzi, mint egy képkiallítás vagy bármilyen iparművészeti kiállítást. Van itt még egy nagy erkölcsi haszon.

A kezdetleges könyvolvasó ugyanis mindenekelőtt valamilyen „érdekes és izgalmas” dolgot akar olvasni, ha a szeme bírja, teljesen mindegy neki, hogy miféle nyomtatásban. Olvasás közben azonban önkénytelenül is művelődni kezd és már — kritikával olvas. Különbséget tesz jó és rossz között. A rosszat eldobja, a jót szereti. Sőt a jót érdemesnek ítéli arra, hogy eltegye, de már nem csunya köntösben, hanem — szépben. Már nemcsak izgató olvasmányt akar, hanem — tetszetős szép könyvet is. Talán olyant, amilyen nincs mindenkinek. Ezért nézegeti a kirakatokat; könyvet vesz; és nem megy bele tönkre.

Végül kiderül, hogy a könyvkedvelés — másnéven bibliofília — nem is annyira pénzkérdés, mint a lelkeség kérdése.

A kiállítás csütörtökön nyílik meg.

Siklóssy László